

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoE/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318203525
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8318203525.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a z členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Koval'ovej v právnej veci oprávneného: V. W., nar. X.X.XXXX, F. XXX, XXX XX F., právne zastúpený: Advokátska kancelária Čerevková s.r.o., so sídlom Námestie slobody 13/25, 066 01 Humenné, IČO 47 257 385, proti povinnej: Mgr. M. C., nar. XX.XX.XXXX, F. XXX, XXX XX F., právne zastúpená: Mgr. Kamila Paľovčíková, Advokátska kancelária, so sídlom Štefana Kukuru 14, 071 01 Michalovce, IČO 52 043 797, za účasti mal. dieťaťa: G. C., nar. X.X.XXXX, bytom pri matke, zastúpená kolíznym opatrovníkom X. práce sociálnych vecí a rodiny I., pracovisko A., v konaní o výkon rozhodnutia, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 9Em/1/2018-143 zo dňa 7. septembra 2021, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že súd návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne posúdil okrem iného ustanovením Čl. 3 ods. 1, ods. 2 Dohovoru o právach dieťaťa, uverejnený v Zbierke zákonov pod č. 104/1991 Zb., Čl. 5 Základných zásad zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 370, § 376 ods. 1, § 377 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „C.m.p.“), § 3 ods. 1, ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že otec mal. G. podal dňa 03.09.2018 na súd návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia Okresného súdu Humenné sp. zn. 10P/58/2016 zo dňa 14.07.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoP/26/2017 zo dňa 27.02.2018, ktorým súd upravil jeho styk s mal. G. každý páry vikend v mesiaci v sobotu v čase od 14.00 hod. do 18.00 hod. a každý nepáry týždeň v nedeľu od 14.00 hod. do 18.00 hod., v období prvých štyroch mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku za prítomnosti matky, v ďalšom období bez prítomnosti matky.

4. V návrhu uviedol, že dňa 11.08.2018 sa dostavil na adresu F. č. XXX, kde býva jeho bývalá priateľka M. C. s ich maloletou dcérou G. C., za účelom zrealizovania styku s maloletou, ktorá mala byť na tento styk matkou riadne pripravená. Pred dverami do bytu vyčkal v čase od 14.00 hod. do 14.15 hod., pričom ani do toho času matka nepripravila a neodovzdala maloletú na styk s otcom. Pri preberaní maloletej matka nekooperuje a nenabáda maloletú vytvoriť si pozitívny vzťah k súdne ustanovenému styku s otcom a vzbudiť tak v maloletej harmonický vzťah k obidvom rodičom. Matka otcovi odovzdáva maloletú

v nepriateľskej nálade s nahnevaným postojom a bez komunikácie s nezáujmom k predmetnej veci. Otec maloletej je toho názoru, že matka maloletej začala robiť obštrukcie pri styku sa s maloletou, a to nepriamym a priamym psychickým vplyvom na maloletú, kde dňa 11.08.2018 nedošlo vôbec k realizácii styku maloletej s otcom, čo má za následok stratu citového puta zo strany maloletej k otcovi. Otec maloletej má za to, že správanie sa matky nekorešponduje so záujmom maloletej a že matka maloletej by sa mala podieľať na vytváraní a udržiavaní citovej väzby medzi otcom a maloletou, pretože je dôležitou súčasťou života maloletej a má právo a má záujem podieľať sa na jej výchove, tráviť s ňou čas a byť jej oporou. Na základe ustanovenia § 24 ods. 4 Zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine, v znení neskorších právnych predpisov, súdy vyvodzujú povinnosť pripraviť dieťa na styk a to aj po psychickej stránke, ktorú si matka maloletej neplní. Otec maloletej má obavy z ďalšieho negatívneho smerovania vzťahu medzi ním a maloletou, pretože maloletá je pod tlakom a nežiaducim vplyvom matky. Otec dieťaťa je toho názoru, že vzťah medzi maloletou a ním je z dôvodu negativistického konania matky naštrbený. Preto otec maloletej zároveň súdu navrhuje, aby uložil matke nariadenie výkonu rozhodnutia.

5. Dňa 22.03.2019 bola súdu doručená správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny I., pracovisko A., v ktorej úrad uviedol, že za účelom zistenia aktuálnych informácií o realizácii styku otca s maloletou boli rodičia predvolaní k pohovoru na deň 18.3.2019. Otec pri pohovore uviedol, že styk so svojou dcérou sa už od mája 2018 nerealizuje podľa rozhodnutia súdu, s dcérou sa stretáva maximálne dve, tri minúty a podľa neho matka sa dostatočne nesnaží presvedčiť a pripraviť dcéru na styk s otcom. Matka uviedla, že jej maloletá dcéra G. je každý párny a nepárny týždeň v mesiaci riadne a včas pripravená na styk so svojim otcom v zmysle rozsudku KS v Prešove. Dcéru však otcovi osobne odovzdať nemôže, pretože stále platí Trestný rozkaz Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/130/2017-273 zo dňa 26.10.2017, ktorým bol otcovi uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov. Výkon uloženého trestu mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov. Zároveň mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k M. C., nar. XX.XX.XXXX na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Matka ďalej uviedla, že dcéra stále v čase styku vyjde vonku pred bytový dom, avšak nie je v jej objektívnych možnostiach a schopnostiach ovplyvniť priebeh stretnutia otca s dcérou. Dĺžka tohto stretnutia je už plne v réžii otca maloletej dcéry. Ďalej uviedla, že si je vedomá skutočnosti, že maloletá dcéra by sa mala so svojim otcom stykať, mala by s ním mať vybudovaný citový vzťah a aj pre ňu ako matku by bolo jednoduchšie sledovať, že dcéra psychicky zvláda stretnutia s otcom a netrpí tým jej zdravotný stav, avšak opak je pravdou. Údajne otcovi v styku s dcérou nikdy nebránila ani v minulosti, avšak od momentu ako si našla nového priateľa sa správanie otca maloletej G. vo vzťahu k nej rapídne zmenilo, začal byť agresívny, vulgárny, čo zanechalo stopy aj na vzťahu dcéry k otcovi. Z uvedeného je zrejmé, že styk otca s maloletou dcérou G. sa síce v stanovenom termíne realizuje, ale trvá len veľmi krátky čas (dve, tri minúty). Čiže styk otca s dcérou neprebíha podľa rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoP/26/2017-199 zo dňa 27.02.2018. Podľa poznatkov orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately momentálne možno očakávať problémy pri výkone rozhodnutia zo strany maloletej G., pretože s otcom spolu neboli v dlhšom kontakte už asi tri roky. Na dosiahnutie tohto účelu je nevyhnutná práca psychologičky nielen s maloletým dieťaťom, ale aj s otcom, aby si vedel s dcérou vytvoriť citový vzťah. Z tohto dôvodu bola rodičom navrhnutá takáto psychologická pomoc s ktorou obaja súhlasili. Zo strany tunajšieho úradu bude zaslané odporúčanie do Centra pre deti a rodiny, kde s rodinou bude pracovať psychologička, ktorá určí konkrétny termín psychologických konzultácií a za týmto účelom bude rodičov kontaktovať. Dňa 04.12.2020 bola súdu doručená správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny I., pracovisko A., v ktorej je uvedené, že pri pohovore s mal. G. dňa 26.11.2020 maloletá na otázku, prečo nechce ísť s otcom uviedla: „Ja vonku idem, aj minule som s ním bola dlhšie (údajne pred bytovým domom asi 20 minút), ale on už nevie, čo má so mnou rozprávať. Ja sa ho bojím, lebo ma potom nepustí naspäť domov.“ Z uvedeného je zrejmé, že styk otca s dcérou sa realizuje, ale trvá len veľmi krátky čas. Na základe podnetu a odporúčania úradu s rodičmi a maloletou pracuje psychologička z Centra pre deti a rodiny v A. za účelom toho, aby si otec získal dôveru mal. dcéry a tak sa mohol začať realizovať styk dieťaťa s druhým rodičom podľa rozhodnutia súdu. Zamestnanci centra úrad informovali, že s klientmi ide o pokračujúcu spoluprácu a vzhľadom na aktuálnu situáciu ohľadom koronavírusu, obdobia sviatkov a dovolení sa spolu dohodli, že práca s nimi bude pokračovať v januári 2021.

6. Otec doručil súdu dňa 19.05.2021 písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že on rozsudok súdu o úprave styku s dcérou rešpektuje a v súdom určenom čase sa dostaví k bydlisku matky. Matka dcéru pošle k vchodu bytového domu, kde táto stojí vo vnútorných priestoroch bytového domu tak, že vchodové dvere pootvorí a on stojí vonku. Cez takto otvorené dvere prebieha ich rozhovor 2 - 3 minúty, následne

dcéra vchodové dvere zatvorí a odíde preč. Viackrát sa stalo, že mu matka dcéru neodovzdala vôbec a len prostredníctvom sms správy mu oznámila, že styk sa neuskutoční. Pri jeho žiadosti o náhradný termín mu ponúkla stretnutie cez týždeň, aj keď vie, že pracuje v C. na týždňovky. Toto jej konanie považuje za schválności, nakoľko vie, že by tým prišiel o príjem a ochudobnil tak svoju rodinu. Matka ho vôbec neinformuje o zdravotnom stave dcéry, o školských a ani mimoškolských aktivitách. V roku 2018 s nimi ako rodičmi dieťaťa pracovalo 6 mesiacov Detské kočovné divadlo V. a z ich záverečnej správy vyplynulo, že matka maloletú nepripravuje na styk s otcom a ani pripravovať nebude. Po ďalších jeho urgenciách im bola poskytnutá pomoc v Centre pre deti a rodiny A., ktorú navštevujú doteraz. Aj napriek tejto dlhotrvajúcej pomoci k zlepšeniu situácie nedošlo. Je toho názoru, že matka dcéru na realizáciu styku nepripravuje a na dcéru pôsobí verbálne aj neverbálne s cieľom, aby styk s ním odmietala. Tým, že styk s dcérou trvá tak krátko, prichádza o možnosť podieľať sa na jej výchove a o možnosť budovania si citového puta medzi nimi. Týmto podľa neho nezákonným konaním zo strany matky dcéra prichádza o druhú časť rodiny, teda o neho a o styk so starými rodičmi a ďalšou rodinou z jeho strany. Nemá v úmysle matku akokoľvek poškodiť, má záujem o výchovu dieťaťa, aby dcéra mala aj otca a vyrástol z nej plnohodnotný človek.

7. Centrum pre deti a rodiny A. doručilo súdu dňa 21.05.2021 správu o psychologickú spoluprácu, v ktorej uviedli, že s rodičmi mal. G. pracujú dlhodobo, poradenský proces začal v apríli 2019, no neprebíhal nepretržite. Do procesu od začiatku zapojili aj mal. G.. Zo začiatku išlo o individuálne konzultácie, neskôr spoločné konzultácie rodičov, v ďalšej časti spolupráce skúšali spoločné stretnutia v prirodzenom prostredí pri kontakte otca s dcérou. Aktuálne organizujú spoločné stretnutia rodičov a mal. G. v priestoroch ambulancie. S rodinou začali pracovať v čase, keď už mali za sebou opakované psychologické poradenstvo. Ide o spoluprácu na základe dohody (dobrovoľnosť), čo vnímajú ako dobrý predpoklad k úspešnej spolupráci. Na začiatku spolupráce sa venovali odhaľovaniu možných príčin, kvôli ktorým G. odmieta kontakt s otcom. Bol to veľmi zdĺhavý a náročný proces, počas ktorého zažili množstvo negatívnych situácií, ktorých svedkom bola často aj dcéra G.. Predpokladali, že keď klienti uzavrujú minulosť, dokážu z nej vyťažiť čo najviac do budúcnosti. Napriek rovnakému cieľu sa klienti nezhodli v spôsobe, ako k nemu dôjsť. Matka je veľmi citlivá a empatická, ktorá vidí možnosť zlepšenia v zmene prístupu otca k G.. Na spoločných konzultáciách prichádzala s témami, ktoré trápia G., ktorým sa otec mohol a môže na stretnutiach venovať. Otec má odlišné osobnostné vybavenie, je viac racionálny ako emocionálny. Veľa času venoval presnému plneniu rozsudku, napr. kde presne matka odovzdáva G. (pred dverami a má za dverami), keď sa nemohlo uskutočniť stretnutie z dôvodu choroby, otca zaujímalo lekárske potvrdenie a pod. Na základe minulosti si rodičia vybudovali k sebe nedôveru. Obaja si myslia, že to, čo urobia, je potrebné až nevyhnutné. Preto nie sú ochotní meniť veci a vystúpiť z konfliktu. S otcom intenzívne pracovali na zlepšovaní komunikácie s mal. G.. Preberali spôsob aj témy, ktorým sa môžu venovať. Táto potreba vzišla ako výsledok rozhovorov s G.. Otcovi posunuli témy, s ktorými dcéra „zápasí“, ktoré by bolo vhodné s G. otvoriť, aby ich následne mohla uzatvoriť a neprenášať ich do ďalších stretnutí. (napr. nahrávanie stretnutí na mobil, vysvetlenie prečo otec po stretnutí trúbi alebo prečo otec po stretnutí v aute kričí a pod.) Vyzdvihovali otcovi potrebu otvárať tieto témy, nutnosť rešpektovať dieťa, nutnosť naladiť sa na emocionálne naladenie dieťaťa. S otcom otvárajú témy a hľadajú možnosti, kde by sa mohol angažovať, keďže majú pocit, že otec sa obmedzil iba na čas určený súdom, pričom každé stretnutie s G., keďže neprebíha podľa jeho predstáv, hodnotí negatívne a následne obviňuje matku. G. prináša po stretnutí s otcom matke svoj subjektívny pohľad, ktorý nemusí byť založený na presných faktoch, ide skôr o emocionálne ladenie dieťaťa. S týmto subjektívnym pohľadom pracuje matka, ktorá má tendenciu G. chrániť. S matkou sa zamerali na komunikáciu s G. po príchode zo stretnutia, aby dochádzalo k normalizácii, nie k prehlbovaniu rozdielov medzi prístupom matky a prístupom otca. Tohto času prebiehajú spoločné stretnutia za prítomnosti oboch rodičov a G.. Predtým, ako sa do spoločných stretnutí pustili, na individuálnych stretnutiach si vyjasnili úlohu a cieľ každého člena. Matka má za úlohu podporovať G., ktorá si jej prítomnosť vyžaduje. Otec má za úlohu ukázať G., čo jej dokáže ponúknuť, čo mu podľa jeho slov na stretnutiach nie je umožnené (trvajú príliš krátko). Aktuálne sa nachádzajú vo fáze, kedy by radi viac podporili aktívny prístup klientov. Matku podporujú, aby bola viac aktívna vo vyjadrovaní pozitívnych emócií a tým vytvárala priestor pre G., aby mohla aj ona vyjadrovať pozitívne emócie. Otca povzbudzujú k aktivite, najmä v komunikácii. Podporujú ho, aby viac rozprával o sebe a svojich deťoch, čo radi robia, aké aktivity majú radi, aby sprostredkovane prinášal G. obraz otca, ktorým by pre ňu mohol byť. Tejto príležitosti sa otec nechopil naplno, môže za tým byť opatrnosť, ale aj jeho aktuálna kapacita. Ide o dlhodobý proces, z ktorého sú obaja rodičia unavení. Napriek tomu ich smerujú k prevzatíu zodpovednosti za situáciu, v ktorej sa nachádzajú.

8. Otec doručil súdu dňa 18.06.2021 písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že poradenský proces smerujúci k obnoveniu vzťahu medzi ním a dcérou G. vedie Mgr. L. Q. od apríla 2019, čiže z časového a termínového hľadiska už viac ako dva roky, čo je pri veku takmer desaťročnej dcéry G. jedna pätina jej veku. S poukazom na vek našej dcéry ide preto o veľmi dlhé obdobie, napriek tejto psychologickému pomoci sa odmietavý postoj mojej dcéry G. voči nemu nezmenil a túto skutočnosť uvádza s poľutovaním, pretože o dcéru G. sa zaujíma od jej narodenia a má záujem podieľať sa aj na výchove a zdravom vývine dcéry a nie iba na platení výživného na dieťa. Svoju dcéru G. ľúbi a chce byť pre ňu pilierom v jej živote, chce aby vedela, že ju bude chrániť a že sa na neho môže nielen spoľahnúť ale aj obrátiť v každej chvíli, keď to ona sama bude potrebovať a keď to uzná za potrebné a vhodné. Chce poznať jej záľuby, jej radosti, jej zdravotný stav, chce mať informácie o vzdelávaní dcéry G. a chce poznať aj jej plány do budúcnosti. Má záujem odovzdávať dcére G. aj skúsenosti, ak jej tieto budú na prospech a ošoh, chce budovať jej vzťah aj s jej súrodencami - jeho dvomi deťmi, so X a polročnou E. a dvojročným B., ktoré pochádzajú z jeho manželského vzťahu, pretože má záujem, aby G. poznala a mala dobrý vzťah aj s týmito súrodencami, podobne, ako má dobrý vzťah so svojou sestričkou I., ktorá pochádza zo vzťahu jej matky s terajším partnerom. Pri tomto vyjadrení poukazuje na skutočnosť, že so svojou dcérou G. mal vybudovaný dobrý vzťah, ktorý si s dcérou dokázal vybudovať napriek tomu, že nikdy nežili v spoločnej domácnosti. V období do troch rokov našej dcéry prebiehali naše stretnutia bez problémov, práve kvôli G. sa vo všetkom podriadiť matke dieťaťa, ktorá rozhodovala o čase, ktorý s G. mohol stráviť, zasahovala aj do programu a rozhodovala tiež o mieste stretnutia. Dobrý vzťah s dcérou G. sa mu podarilo vytvoriť práve vďaka milujúcejmu a úprimnému vzťahu k nej, čo ako malé dieťa vnímala a vycítila jeho lásku k nej, preto sa správala sa k nemu prirodzene, spontánne, cítila sa s ním dobre a v bezpečí a hlavne ako malé dieťa sa ešte nedala zmanipulovať svojou matkou. Poukazuje tiež na vyjadrenie samotnej matky dieťaťa, ktorá ešte v roku 2017, v konaní 8P/129/2017 o nariadení neodkladného opatrenia uviedla, že styk otca s maloletou prebiehal nepravidelne, na základe vzájomnej dohody rodičov a styk otca s maloletou bol bezproblémový. K zmene došlo, keď matka maloletej nastúpila do zamestnania a našla si nový partnerský vzťah. Nielen podľa vyjadrenia samotnej matky nastala zmena vtedy, keď si našla nový partnerský vzťah, túto zmenu začal vnímať aj on, pretože matka ich dcéry G. začala do role otca stavať svojho priateľa, ktorý voči ich dcére nemá žiadne rodičovské práva ani povinnosti. Napriek skutočnosti, že psychologička vedie proces s ich rodinou od apríla 2019, napriek tejto odbornej pomoci a napriek skutočnosti, že samotná matka dieťaťa je tiež v sociálnej oblasti odborníka a navyše aj študuje sociálnu prácu na vysokej škole, takže je predpoklad, že by mala disponovať osobnostnou výbavou, empatiou, ale aj odbornými vedomosťami z oblasti psychológie, no napriek tomu sa pri riešení krízy v rodine nedarí dlhodobo odstrániť hlavný dôvod, ktorý narušil a výrazne ovplyvňuje vzťah dcéry G. k nemu. Týmto dôvodom je ovplyvňovanie G. jej matkou, ktorá svoj odmietavý, majetnícky a manipulatívny postoj neskrýva ani počas stretnutí u psychologičky Mgr. L. Q.. Uvedená psychologička vykonávajúca psychologickú spoluprácu vo svojej správe opomenula popísať, či aspoň spomenúť správanie matky dieťaťa na jednotlivých sedeniach, tak ich skúsím uviesť zo svojho pohľadu laika, ale milujúceho otca.

> Aký signál vyslala matka k dcére G., keď pri stretnutí na jeho pozdrav, ktorý smeruje jednak k G. a jednak k jej matke mu táto ani neodzdraví?

> Aký má pocit dcéra G., keď ho jej matka počas našich stretnutí u psychologičky pred dcérou oslovuje pán W. a pri komunikácii, ktorú smeruje k G. ho nikdy nenazve ako otec, či ocko?

> Ako ho môže vnímať G., keď matka dieťaťa zastáva názor, že je pre ich dcéru cudzí človek, čo vyvracia súdnoznalecké dokazovanie od klinického psychológa PhDr. Q. A., ktorá v konaní sp. zn. 10P/58/2016 a sp. zn. 19P/234/2014 vykonala znalecké dokazovanie a vypracovala znalecký posudok č. X/XXXX, v ktorom na základe dokazovania zistila a v posudku aj jasne uviedla, že dcéra ho vníma ako otca a má k nemu ako k otcovi vybudovaný vzťah. Čo žiaľ trvalo v čase vykonania znaleckého dokazovania, ale v terajšej dobe je už dieťa manipulované a projektované svojou matkou, ktorá ho už teraz považuje za cudzieho človeka, resp. za bankomat.

> Aký mala pocit a čo asi prežívala dcéra G., keď na jednom zo stretnutí matka v prítomnosti dcéry rozprávala psychologičke, že s ňou nechcel mať dieťa, že G. nechcel a posielal matku na interrupciu.

> Čo si myslela G., keď jej matka na sedenie ku psychologičke doniesla jeho vyjadrenie súdu a chcela, aby G. vysvetlil svoje vyjadrenia, ktoré ona pred G. zámerne a účelovo poprekrúcala, takže takýmto správaním manipuluje dcéru a podporuje odmietavý postoj G. voči nemu ako otcovi. Tieto situácie sa udiali pred psychologičkou, ktorá to v správe aj uvádza, pričom ona mala viesť stretnutie, no v skutočnosti však stretnutie viedla a negatívne ovplyvňovala matka dieťaťa. Mgr. L. Q. matku neprerušila, ani jej nevysvetlila, že toto jej správanie, ktorého svedkom je dcéra a nepriateľský postoj matky voči nemu najviac ubližujú dcére G. a zraňujú dieťa. Zastáva názor, že pomoc centra sa míňa účinku, matka pri svojich vyjadreniach verbalizuje, že má záujem, aby G. mala vzťah s otcom, ktorý je potrebný pre zdravý

vývoj dcéry, ale pritom jej správanie tomu nenasvedčuje. Preto sa pýta, sú vyjadrovania matky ich dcéry účelové, alebo matka dcéry nemá osvojené potrebné rodičovské zručnosti pre výchovu dieťaťa? S vyjadreniami psychologičky Mgr. Q., ktoré uviedla v správe sa úplne nestotožňuje v tom, aby G. v terajšej situácii, rozprával ako trávi čas so svojimi mladšími deťmi E. a B.. Je toho názoru, že v aktuálnej situácii sa má zamerať na G. a ich spoločný čas venovať jej a nie pripomínať jej súrodencov, s ktorými ona ešte nemá vybudovaný súrodenecký vzťah a puto. Obáva sa, že tieto odporúčania Mgr. Q. by mohli ešte viac prehĺbiť jej odmietavý postoj voči nemu. Taktiež si myslí, že na takúto tému a rozhovor je potrebný väčší časový priestor a nie tie 2-3 minúty, ktoré je v tomto období v osobnom kontakte s G.. Celkovo v danej veci psychologického poradenstva, ktoré realizuje Mgr. L. Q., psychologička CDR, Centra pre deti a rodiny v A., zastáva názor, že je zo strany tohto subjektu znevýhodnený a diskriminovaný v styku s dcérou G., o ktorú má od jej narodenia eminentný záujem. Tento názor nadobudol z toho dôvodu, že na stretnutiach je ešte stále prítomná aj matka dieťaťa, ktorá negatívne zasahuje a ovplyvňuje nielen program, ale aj atmosféru týchto stretnutí a znevýhodnený je aj pri určovaní možného času stretávania sa s dieťaťom, keďže nie je prihladané na tú skutočnosť, že pracuje mimo miesta svojho trvalého bydliska a na realizáciu psychologického poradenstva, ktoré za dva roky neprinieslo žiadny posun si musí zariadiť celodenné voľno. Táto skutočnosť ho znevýhodňuje tým, že ako živnostník prichádza nielen o celodenný príjem, ale zasahuje týmto aj do rozvrhu práce kolegov. Keď na túto skutočnosť na stretnutí poukázal, tak matka dieťaťa hneď zareagovala, že podá návrh na zvýšenie výživného a opäť sa snažila vytvárať na stretnutí negatívne emócie a prejavy voči jeho osobe a postaveniu otca dieťaťa. Návrhy Mgr. L. Q. by mohli priniesť pozitíva a posun vo vzťahu dcéry G. ku nemu, ale iba za predpokladu, že by aj matka dieťaťa mala snahu o nápravu tejto nepriaznivej situácie, ktorú však matka sama podľa svojho scenára vytvárala a ovplyvňovala a ktorú aj v tejto dobe svojim pasívnym postojom a nepriateľským nastavením stále živí. Jeho pragmatickosť a trvanie na dodržiavaní presných časov stretávania sa s G. pramení z tej skutočnosti, že matka dieťaťa nie je prístupná žiadnemu jeho návrhu, či akejkolvek zmene, či flexibilita v realizácii styku s G.. V minulosti bol pár krát ústretový pri návrhu matky na zmenu jeho stretnutia s G. a stalo sa, že z dôvodu potreby dieťaťa a záujmu dcéry ustúpil od presného termínu, či dodržania času, čo matka dieťaťa vzala ako samozrejmosť. Na jeho opakované žiadosti o náhradný styk s dieťaťom však matka alebo nepristúpila, alebo vedome určila taký termín, kedy bol z dôvodu práce mimo bydliska a ňou navrhnutý termín, či čas mu nevyhovoval. Matka však nebola prístupná k zmene, ani k žiadnej dohode.

9. Z písomného vyjadrenia matky zo dňa 08.06.2021 vyplýva, že maloletá G. je vždy (okrem prípadu, keď je chorá) pripravená na styk s otcom tak, ako je to uvedené v obsahu rozsudku OS Humenné v spojení s rozsudkom KS v Prešove. Za týmto účelom matka poskytuje maximálnu súčinnosť. V prípade, že je táto pracovne alebo z osobných dôvodov mimo miesta svojho trvalého bydliska, zabezpečí k mal. G. prítomnosť starých rodičov, ktorí zabezpečia to, že je na styk s otcom pripravená. V podanom vyjadrení si otec odporuje, keď na jednej strane uvádza, že mu matka bráni v styku s dcérou a neposkytuje mu náhradný termín a následne tvrdí, že náhradný termín mu matka poskytuje, ale v priebehu týždňa. Maloletá bude mať toho roku XX rokov, má svoje vlastné aktivity a záľuby, ktorým sa vo voľnom čase venuje, preto aj zo strany matky dochádza k ponúknutiu náhradného termínu stretnutia otca s dcérou, kedy je to možné, avšak zakaždým, keď sa styk nezrealizuje. Po preštudovaní vyjadrenia otca a správy o psychologickéj spolupráci je nútená konštatovať, že otec si sám nevie nájsť cestu a spôsob, ako s maloletou dcérou komunikovať, ako prinavrátiť stratenú dôveru, ktorú stratil po tom, čo sa v minulosti správal v jej prítomnosti agresívne a za to celé obviňuje matku maloletej. Maloletá žije s uvedeným prípadom už niekoľko rokov, bola svedkom negatívnych situácií, ktoré zažili rodičia. Celá situácia nie je náročná iba a len pre otca, ale aj pre matku maloletej. Maloletá má vlastnú osobnosť, ktorá je čiastočne formovaná aj udalosťami v minulosti. Tvrdenie otca „prichádzam o možnosť akokoľvek sa podieľať na jej výchove a o možnosť budovania si citového puta medzi nami“ je zavádzajúce. Maloletá je na styk vždy pripravená a za jeho správanie v minulosti nemôže nikto iný iba on sám. Nemôže byť vinou nikoho iného, že aj napriek psychologickým sedeniam teda odbornej pomoci a pravidelnej realizácii styku je maloletá voči nemu uzavretá a rezervovaná. Snaha matky sa neprejavuje len tým, že maloletá je vždy riadne pripravená na styk s otcom, ale aj tým, že pravidelne podstupuje sedenia a šetrenia na príslušných orgánoch. Naozaj si nevie predstaviť resp. navrhnúť, čo viac by matka mohla v danej situácii ešte vykonať. Je nepochybné, že k značnému ochladeniu vzťahu otca a dcéry došlo v čase, keď bezdôvodne a brutálne zaútočil na matku dieťaťa, za čo bol aj právoplatne odsúdený Trestným rozkazom Okresného súdu Humenné č. k. 3T/130/2017 -273 a zo dňa 26.10.2017. Otec maloletej bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody dňa 09.11.2017, avšak o svoju dcéru prejavil záujem až dňa 24.06.2018. Do uvedeného dátumu sa nedožadoval stretnutí, nekontaktoval ju telefonicky a ani sa nezaujímal o ňu samotnú, o jej zdravotný stav a ani školské výsledky. Skutočnosť, že stretnutia maloletej s otcom trajú

krátko je fakt, avšak podľa jej názoru to nemôže byť dávané za vinu matke. Maloletá je na stretnutiach s otcom sama a je zrejme, že tento si nevie k nej nájsť cestu, čo opäť nemôže byť prisudzované za vinu matke. Tak , ako bolo uvedené v správe o psychologickú spolupráci, otcovi boli ponúknuté témy, s ktorými maloletá „zápasí“ ((nahrávanie stretnutí na mobil, vysvetlenie, prečo otec trúbi alebo prečo po stretnutí kričí, trieska do vchodových dverí (dňa 21.06.2020) a potom tvrdí, že to nie je pravda)), pričom toto všetko sú konania, ktorá otec koná bez akejkoľvek angažovanosti matky maloletej (tá sa stretnutí nezúčastňuje). Maloletá po stretnutí s otcom odmieta komunikovať aj s matkou a uzatvára sa do seba. Matka taktiež otca informuje o zdravotnom stave maloletej, najmä keď sa má uskutočniť styk, avšak otec sa stále dožaduje iba akéhosi „maródného lístka.“ Matka si nie vedomá žiadneho osobného zlyhania resp. pochybenia vo vzťahu stretávania sa otca s maloletou.

10. Úlohou súdu v konaní o výkon rozhodnutia je posúdiť, či konaním povinného rodiča došlo k porušeniu práv a povinností oprávneného rodiča, ktoré mu vyplývajú z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Súd zisťuje, z akého dôvodu sa tento styk nerealizuje a akú mieru viny na nerealizovaní tohto styku má rodič povinný ako aj oprávnený a taktiež správanie dieťaťa. Je potrebné brať ohľad na záujmy dotknutých osôb, predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa. Európsky súd pre ľudské práva v tejto súvislosti pripomína, že medzi záujmom maloletého dieťaťa a jeho rodiča sa musí nájsť spravodlivá rovnováha (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva Olsson vs. Švédsko č. 10465/83).

11. Z obsahu spisu vyplýva, že problémy pri realizácii styku mal. G. s otcom sú dlhodobého charakteru. V rozsudku OS Humenné zo dňa 14.07.2017 sú uvedené závery znaleckého posudku č. X/XXXX PhDr. Q. A. zo dňa 06.06.2017, kde znalkyňa konštatuje, že príčinou týchto problémov sa javia konflikty rodičov medzi sebou navzájom, ktorých bolo dieťa svedkom. Zistenia znalkyne nenasvedčovali tomu, aby matka vedome ovplyvňovala mal. G. v negatívnom smere voči otcovi a ani tomu, že by otec negatívne ovplyvňoval maloletú voči matke. Problémy pri styku dcéry s otcom pokračovali, bol podaný návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia a v roku 2018 s rodinou pracovali po dobu 6 mesiacov psychológovia Detského kočovného divadla V. a následne na základe podnetu kolízneho opatrovníka začala v apríli 2019 s rodinou pracovať psychologička Centra pre deti a rodiny v A.. Napriek dlhobodej spolupráci s psychológom, z vyjadrení rodičov a aj kolízneho opatrovníka vyplynulo, že styk otca s dcérou sa realizuje, avšak trvá krátko a ukončuje ho samotná G.. Matka teda prítomnosť dcéry na stretnutí s otcom riadne zabezpečuje, na stretnutiach prítomná nie je a tieto stretnutia sú v réžii otca a dcéry. Mal. G. má XX rokov a v rozhovore s kolíznym opatrovníkom na otázku, prečo nechce odísť s otcom odpovedala : „ Ja vonku idem, aj minule som s ním bola dlhšie, ale on už ani nevie, čo má so mnou rozprávať. Ja sa ho bojím, lebo ma potom nepustí naspäť domov. “ Je potrebné uviesť, že realizácia rozhodnutia o výchove maloletých detí bude od určitého veku dieťaťa závislá nielen od vôle rodičov, ale aj od maloletého dieťaťa. V týchto prípadoch tak súd len vytvára, prípadne zabezpečuje vhodné predpoklady na realizáciu rozhodnutia, nemá však vo svojej moci dosiahnuť to, aby jeho pôsobenie vždy viedlo k výkonu rozhodnutia. (IV ÚS 452/2013).

12. Ako konštatoval aj Ústavný súd ČR v rozhodnutí III. ÚS 3462/14, inštitút nariadenia výkonu rozhodnutia nie je určený na to, aby sa stal nástrojom násilnej zmeny prejavov vôle maloletého dieťaťa, ak jeho rozhodnutie nebolo úmyselne ovplyvnené tretími osobami. Ak nemožno dieťa aj napriek adekvátnemu výchovnému pôsobeniu presvedčiť, že má ísť k otcovi, javí sa ukladanie pokút ako nezmyselné a neplniace zákonom predvídaný účel, t. j. zabezpečiť plnenie povinnosti. V súlade s princípmi vyjadrenými v Dohovore o právach dieťaťa je vylúčené, aby ktorýkoľvek z rodičov nútil dieťa k plneniu povinnosti všetkými prostriedkami. Sankčné pôsobenie súdu tak nemá reálny objekt, teda vôľou ovplyvniteľné ľudské správanie, na ktoré by mohlo reálne pôsobiť.

13. Vykonaným dokazovaním súd nezistil, že konaním matky dieťaťa dochádza k porušovaniu súdneho rozhodnutia. Matka pravidelne zabezpečuje účasť mal. G. na stretnutí s otcom, dlhodobo spolupracuje s psychológmi a aj s kolíznym opatrovníkom. Stretnutia maloletej s otcom prebiehajú bez prítomnosti matky a ukončuje ich samotná mal. G.. V prípadne, ak by aj došlo k nariadeniu výkonu rozhodnutia a následnému sankcionovaniu matky ako povinného rodiča - či už ukladaním pokút resp. inými zákonnými prostriedkami, je pravdepodobné, že vzťah mal. G. k otcovi by to ešte viac zhoršilo a skomplikovalo. Rodičia spolu s mal. G. dobrovoľne pokračujú v spolupráci s psychológom Centra pre deti a rodiny A. a spoločne sa zúčastňujú dohodnutých stretnutí. Na základe uvedených dôvodov súd návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Proti uzneseniu podal oprávnený včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči odporcovi.

16. Dôvodil, že v predmetnom návrhu navrhovateľ uviedol pravdivé skutočnosti, ktoré majú dlhodobý charakter, a ktoré bránia oprávnenému aj napriek jeho snahe intenzívne a efektívne vzniknutú situáciu riešiť, sa stýkať so svojou maloletou dcérou. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dôležitosť záujmov jednotlivých účastníkov konania, kedy záujem matky na tom, aby styku s maloletou otec maloletej nemohol vykonávať a pod hrozbou toho, že matka maloletej dcéry fabuluje rôzne nepravdivé situácie povýšil nad samotný záujem maloletého dieťaťa. Ignoráciou tejto skutočnosti súd de facto úplne poprel zmysel a podstatu jednej zo základných zásad Zákona o rodine, ktorá požíva rovnako aj ústavnoprávnu ochranu a teda, že záujem dieťaťa je prvoradý pri akýchkoľvek postupoch a riešeniach týkajúcich sa dieťaťa. Oprávnený neustále poukazuje na závažnosť skutočností existujúcich na strane matky, ktoré bránia jeho stretávaniu s maloletou, a to aj napriek vykonateľnému rozhodnutiu, ktorým bol styk upravený. Ďalším rovnako dôležitým dôvodom, pre ktorý nedochádzalo k realizácii styku je psychický stav maloletej, ktorá bola často a opakovane v psychickej nepohode, ktorú jednoznačne vytvára matka maloletej dcéry, ako to vyplýva z prehľadu jednotlivých správ psychologických a aj vyjadrení maloletej. Bez ohľadu na obsah vykonateľného rozhodnutia, súd mal za každých okolností prihliadať a rešpektovať hlavne záujem dieťaťa. Záujem maloletého dieťaťa spravidla bez pochybností vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľal nielen jeden z rodičov, a to ten, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, pretože jeho výchovné predpoklady majú zahrňovať aj to, aby uznal rolu a dôležitosť druhého rodiča v živote maloletého dieťaťa. Druhý z rodičov totiž má tiež nezastupiteľné právo podieľať sa postupne na jeho vyvíjajúcej sa životnej orientácii.

17. K odvolaniu oprávneného sa vyjadrila povinná prostredníctvom právneho zástupcu. Napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne, vydané na základe náležite zisteného skutkového stavu, ktorý je nemenný do dnešného dňa. Stretnutia otca s maloletou dcérou sú realizované v zmysle právoplatného a vykonateľného rozsudku sa styk vykonáva v prítomnosti samotného otca a v jeho réžii. Skutočnosť, aký časový rámec strávi otec s dcérou je iba na rozhodnutí ich dvoch. Matka sa styku nezúčastňuje, nakoľko naďalej platí zákaz priblíženia oprávneného (otca maloletej) k povinnej (matke maloletej). Podotkla, že nemôže byť vinou nikoho iného, že aj napriek psychologickým sedeniam a pravidelnej realizácii styku je maloletá voči otcovi uzavretá a rezervovaná. Podľa názoru povinnej otec mal v minulosti a naďalej má priestor na rozvoj a prehľbovanie vzťahu s maloletou dcérou. Tohto času podľa informácií, ktoré ma matka maloletej sa styk realizuje iba formou telefonických rozhovorov, nakoľko podľa matke dostupných informácií je otec maloletej odcestovaný v zahraničí. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne.

18. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny I., pracovisko A., podaním zo dňa 28.12.2021 zaslal správu k výkonu rozhodnutia. V správe k výkonu rozhodnutia úrad uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že otec stále prezentuje nespokojnosť s priebehom realizácie styku, odporúčili dňa 25.3.2019 rodinu do Centra detí a rodiny A. za účelom realizácie psychologického poradenstva s odporúčaným začiatkom výkonu opatrení od 1.4.2019. Cieľom týchto konzultácií bolo, aby si otec získal dôveru svojej dcéry a mohol sa začať realizovať styk. V záverečnom hodnotení výkonu opatrení Centra detí a rodiny A. zo dňa 26.9.2019 je uvedené, že bolo zrealizovaných 7 individuálnych konzultácií s p. C., 9 individuálnych konzultácií s p. W., 8 spoločných konzultácií s maloletou G. a matkou, 2 spoločné konzultácie oboch rodičov a mal. G.. Z pohľadu psychologičky zariadenia poradenský proces nebol ukončený a preto so súhlasom oboch klientov bol dňa 1.10.2020 podaný ďalší podnet na pokračovanie v práci s rodinou. Po konzultácii s oboma rodičmi, vzhľadom na situáciu okolo koronavírusu, obdobia sviatkov, prázdnin a dovolení bol začiatok ďalšej spolupráce presunutý na január 2021. Práca s rodinou začala dňa 15.2.2021. Zrealizovalo sa 6 stretnutí zameraných na vzájomnú komunikáciu medzi jednotlivými členmi rodiny a rovnako na prežívanie mal. G. počas stretnutí s otcom. Vidíme pokrok v práci s maloletou oproti minulosti, keď na kontakt s otcom reagovala s plačom. Maloletú G. povzbudzujeme v autentickosti prežívania a správania a učíme rodičov správne reagovať na prežívanie dcéry. Naďalej sa zameriavame na vzájomnú komunikáciu, povzbudzujeme ich k rozhovorom o bežných témach, čím sa snažíme zmierňovať napätie. Mal. G. potrebuje čo najviac pozitívnych zážitkov s otcom. Aby bola motivovaná

stretávať sa s ním pravidelne. Na spoločnom stretnutí dňa 3.8.2021 pán W. oznámil, že odchádza pracovne do zahraničia. Z toho dôvodu stretnutia nemôžu prebiehať v pravidelných intervaloch. Práca s rodinou a konzultácie pokračujú podľa možnosti p. W.a, ktorý v priebehu poradenského procesu odišiel pracovať do zahraničia. V decembri 2021 sa p. W. skontaktoval s psychologičkou CDR A., aby oznámil svoj návrat zo zahraničia. Ďalšie naplánované stretnutie je na 3.1.2022. Z celkového počtu 40 hodín bolo doteraz vyčerpaných 20 hodín a v konzultáciách sa naďalej pokračuje.

19. K vyjadreniu povinnej sa vyjadril oprávnený. V predmetom vyjadrení matka uvádza, že s dcérou navštevuje detskú psychologičku PhDr. V. C. v M.. Toto sedenie u menovanej psychologičky sa uskutočnilo v roku 2018 po podaní predmetného návrhu. Otec maloletej telefonicky kontaktoval PhDr. V. C., či dcéra navštevuje ambulanciu a koľko sedení uskutočnila s dcérou v jej ambulancii. PhDr. V. C. oznámila otcovi maloletej dcéry, že matka tam bola jedenkrát a to v roku 2018 od vtedy ju nekontaktovala ani nenavštívila. PhDr. V. C. povedala otcovi maloletej dcéry, že matka s dcérou tam bola účelovo, za účelom zadováženia písomného potvrdenia, že dcéra navštevuje psychológa.

20. Podľa názoru oprávneného, vytváranie si vzťahu otca so samotnou dcérou je vo veľkej miere ovplyvňovaný matkou, ktorá dcére nevytvára podmienky, ktorými by sa ju snažila dostať do psychickej pohody a napomáhať dcére ku kladnému vzťahu k otcovi, ktorý je jej rovnakým milujúcim rodičom ako matka. Za vinu matke maloletej sa práve kladie skutočnosť, že absolútne nepripravuje maloletú na styk s otcom tak aby u maloletej vytvorila kladnú psychickú pohodu, čo y bolo v záujme maloletej. Oprávnený má zato, že matka účelovo prispela k tomu aby styk prebiehal podľa predstáv matky, teda s komplikáciami. Na základe uvedených skutočností, týmto otec maloletého dieťaťa má zato, že súd pri svojom rozhodnutí v rámci súdneho konania nerešpektoval základné princípy, kde ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, t.j. stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho právna vec bude rozhodnutá spravodlivo, neposudzoval úkony oprávneného s prihliadnutím na ich obsah, nebral pri rozhodovaní do úvahy oprávneným osvedčené skutočnosti, ktoré vyšli najavo v tomto konaní, nehodnotil dôkazy a tvrdenia strán sporu v súlade so základnými princípmi a nerozhodol v súlade s platným a účinným právnym predpisom. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

21. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny I., pracovisko A. podaním zo dňa 11.3.2022 zaslal súdu správu k výkonu rozhodnutia, v ktorej uviedol, že intervencia v rodine zo strany Centra pre deti a rodiny doposiaľ nie je ukončená. Zo správy centra vyplynulo, že od 1.1.2022 sa uskutočnilo len jedno stretnutie v centre, Dôvodom bolo vykonávanie pracovnej činnosti otca maloletého dieťaťa v zahraničí a následná pozitíva na ochorenie Covid-19 v rodine matky. Z uvedených dôvodov bolo možné stretnutia plánovať iba telefonickým kontaktom. Z pohľadu psychologičky centra poradenský proces nie je ukončený, obaja rodičia budú kontaktovaní za účelom pokračovania v poskytovaní intervencie s cieľom zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi jednotlivými členmi rodiny.

22. K vyjadreniu oprávneného sa vyjadrila povinná. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

23. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 2 ods. 1 C.m.p. v spojení s ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „C.s.p.“) preskúmal napadnuté uznesenie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. C.m.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario a zistil, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

24. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

25. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p., na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

26. Podľa § 370 ods. 1 C.m.m.p., podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

27. Podľa § 376 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.m.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.

28. Podľa § 3 ods. 1 až ods. 4 Vyhlášky MS SR č. č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedliteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. Pri zisťovaní existencie ospravedliteľných dôvodov podľa odseku 1 súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého. Ak súd zistí, že možno existujúce ospravedliteľné dôvody podľa odseku 1 odstrániť a plnenie rozhodnutia dosiahnuť účasťou na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve, povinnosť podrobiť sa poradenstvu možno nariadiť neodkladným opatrením. Neodkladné opatrenie podľa prvej vety možno nariadiť po predchádzajúcom posúdení vhodnosti a predpokladaného času trvania neodkladného opatrenia osobou, u ktorej sa má poradenstvo vykonať. Ak súd požiada v konaní o výkone rozhodnutia príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately o preverenie dôvodov nesplnenia povinnosti uloženej rozhodnutím súdu, príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately vypracuje na požiadanie súdu správu, ktorá má náležitosti uvedené v § 5 písm. a) až d) vyhlášky. Ak bola ako súčasť vykonávaných opatrení podľa osobitného predpisu navrhnutá mediácia ako odborná metóda na uľahčenie riešenia konfliktných situácií v rodine, správa podľa prvej vety obsahuje aj informáciu o mediácii.

29. K výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí zaujal Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní sp.zn. I. ÚS 553/2016 právny názor, podľa ktorého „14. Výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí podľa § 272 OSP a nasl. predstavuje nútené vymożenie povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím, v tomto prípade predbežným opatrením, ktoré dočasne upravuje pomery, kým sa nerozhodne vo veci samej. Podmienkou núteného výkonu je okrem existencie vykonateľného rozhodnutia a návrhu oprávnenej osoby, príp. uznesenia súdu o začatí konania aj dobrovoľné nesplnenie povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím. V danom prípade sa sťažovateľ návrhom, ktorý podal 27. januára 2016, domáhal realizácie svojho práva na styk s maloletou dcérou. Ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku upravujú jednotlivé právne nástroje, ktoré majú viesť k dobrovoľnému plneniu rozhodnutia, prípadne k podrobeniu sa rozhodnutiu, napr. písomná výzva, upozornenie a nariadenie pojednávania (§ 272 ods. 3 OSP), ukladanie pokuty (§ 273 ods. 1 OSP), výzva na zastavenie príslušných dávok (§ 273 ods. 2 OSP), pričom tiež upravuje odňatie dieťaťa (§ 273 ods. 4 a nasl. OSP) ako priamy spôsob výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí. Postup súdu v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí bude v zásade vždy odlišný, pretože je závislý od konkrétnych okolností prípadu. Taktiež je potrebné uviesť, že realizácia rozhodnutia o výchove maloletých detí bude od určitého veku dieťaťa závislá nielen od vôle rodičov, ale aj od maloletého dieťaťa. V týchto prípadoch tak súd len vytvára, prípadne zabezpečuje vhodné predpoklady na realizáciu rozhodnutia, nemá však vo svojej moci dosiahnuť to, aby jeho pôsobenie vždy viedlo k výkonu rozhodnutia (m. m. IV. ÚS 452/2013).

15. Ústavný súd poukazuje aj na existujúcu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), ktorý v obdobnej veci uviedol, že pokiaľ je preukázaná existencia rodinného vzťahu v zmysle článku 8 dohovoru, mal by štát v zásade konať tak, aby umožnil rozvoj tohto vzťahu, a mal by pritom prijať vhodné opatrenia k naviazaniu styku medzi dotýčným rodičom a dieťaťom (Kutzner v. Nemecko, č. 46544/99, bod 61, ESLP 2002-I). Povinnosť štátnych orgánov prijať opatrenia, ktoré umožnia kontakt rodiča s dieťaťom, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti, nie je absolútna. Porozumenie a spolupráca všetkých zúčastnených osôb vždy predstavuje dôležitý faktor. Štátne orgány síce majú vyvíjať snahu, aby tejto spolupráci napomohli, ale ich povinnosť využívať donucovacie prostriedky nemôže byť neobmedzená. Musia brať ohľad na záujmy, práva a slobody dotknutých osôb a hlavne na najvyšší záujem dieťaťa a jeho práva, ktoré mu priznáva čl. 8 dohovoru (Volský v. Česká republika, bod 118). Článok 8 dohovoru v žiadnom prípade neopravňuje rodiča na to, aby vyžadoval prijatie opatrení, ktoré by poškodzovali zdravie a rozvoj dieťaťa [Elsholz v. Nemecko (Veľký senát), č. 25735/94, body 49 50, ESLP 2000-VIII]. Rozhodujúce je zistiť, či štátne orgány prijali na účely uľahčenia styku všetky

nevyhnutné opatrenia, ktoré od nich bolo možné v danom prípade rozumne očakávať (Nuutinen v. Fínsko, č. 32842/96, bod 128, ESLP 2000-VIII). Vnútroštátne súdy zabezpečujúce výkon rozhodnutia sú povinné zaistiť vhodnú rovnováhu medzi záujmom dieťaťa žiť v pokojnom prostredí a záujmami otca, ktorými bol vedený pri podnikaní svojich krokov. Pokiaľ súdom prijaté opatrenia, ktoré je možné od neho očakávať s cieľom zabezpečiť výkon práva na styk s dieťaťom, neviedli k uspokojivému výsledku, pozitívne povinnosti štátu vyplývajúce z dohovoru nespočívajú v povinnosti dosiahnuť určitý výsledok, ale iba v povinnosti vynaložiť k tomu prostriedky; súdy totiž nie sú všemocné, najmä ak sa v záležitostiach v oblasti rodinného života dostávajú do stretu s rodičmi, ktorí nie sú schopní prekonať svoju nevraživosť a nehladia pritom na záujmy vlastného dieťaťa (Pedovič v. Česká republika, č. 27145/03, body 109, 115, 18. júla 2006).“

30. Oprávnený sa návrhom na výkon rozhodnutia domáhal, aby súd prvej inštancie vydal uznesenie, ktorým nariadi matke M. C., nar. 28.10.1984, podľa vykonateľného rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9CoP/26/2017-199 zo dňa 27.2.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho vydania, aby v dňoch určených v súdnom rozhodnutí, t.j. každý páry víkend v mesiaci v sobotu v čase od 14.00 hod. do do 18.00 hod. a každý nepárny týždeň v nedeľu od 14.00 hod do 18. 00 hod. je otec V. W., nar. X.X.XXXX oprávnený prevziať maloletú G. C., nar. X.X.XXXX v mieste bydliska matky a po ukončení styku je povinný maloletú matke odovzdať v mieste matkinho bydliska. Matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a v stanovenom čase ju otcovi odovzdať.

31. Súd prvej inštancie predtým ako rozhodol o zamietnutí návrhu na výkon rozhodnutia postupoval v súlade s Vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých a zisťoval, či sa povinná podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinná nemôže podrobovať rozhodnutiu.

32. V konaní bolo preukázané, že vzhľadom na dlhodobu narušené vzťahy rodičov maloletej G. bola zo strany sociálnoprávnej ochrany doporučená psychologická pomoc v Centre pre deti a rodiny za účelom, aby si otec získal dôveru mal. dcéry a tak sa mohol začať realizovať styk dieťaťa s druhým rodičom podľa rozhodnutia súdu. Zo správy o psychologickú spolupráci Centra pre deti a rodiny A. vyplýva, že rodičia sa do procesu zapojili dobrovoľne, absolvujú konzultácie spoločne aj individuálne, pričom aj z predloženej správy vyplýva, že ide o dlhodobý proces, z ktorého sú rodičia unavení, napriek tomu ich psychológovia smerujú k prevzatiu zodpovednosti za situáciu, v ktorej sa nachádzajú.

33. Z obsahu spisu vyplýva, že k realizácii styku otca s mal. dcérou dochádza, priebeh realizácie stretnutí je v plnej réžii otca a dcéry, bez prítomnosti matky. Aj vzhľadom na vek dieťaťa, desať rokov, sa nemožno stotožniť s názorom otca, že k realizácii a priebehu styku dochádza neplnením povinnosti uloženej povinnosti matke právoplatným a vykonateľným rozsudkom, tým, že dieťa na styk nepripraví. Z vykonaného dokazovania teda nevyplývajú také skutočnosti, pre ktoré by bolo potrebné zmeniť napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a výkon rozhodnutia nariadiť.

34. S poukazom na vyššie citovaný právny názor Ústavného súdu SR, odvolací súd uvádza, že realizácia rozhodnutia o výkone styku otca s mal. dcérou vzhľadom na vek dieťaťa, XX rokov, je závislá nielen od vôle rodičov, ale aj od maloletej G.. Súd v súlade s právnymi predpismi vytvára, prípadne zabezpečuje vhodné predpoklady na realizáciu rozhodnutia, nemá však vo svojej moci dosiahnuť to, aby jeho pôsobenie viedlo k výkonu rozhodnutia podľa predstáv oprávneného. Podľa názoru odvolacieho súdu, nariadenie výkonu rozhodnutia a jeho vynútená realizácia, by mohla negatívne ovplyvniť krehký vzťah otca a maloletej dcéry.

35. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06).

36. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd postupom podľa § 387 C.s.p. v spojení s § 2 C.m.p. napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

37. Podľa § 52 C.m.p., žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

38. Podľa § 58 C.m.p., o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 58 a § 52 C.m.p. tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

40. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 C.s.p. v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).